

Počet zmínek: 1

Online: 1

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Online 1

Veronika Kaiserová: Přijde mi škoda, když divák moderní inscenaci zavrhne, aniž by jí vůbec dal šanci

[přejít na web](#), [zobrazit sken](#)

Online, Datum publikace: 15.10.2026 10:56, Datum importu: 15.10.2026 13:25, Zdroj: klasikaplus.cz, Autor: Jozef Jiskra, Rubrika: Národní divadlo moravskoslezské, Národní divadlo Praha, Orfeus v podsvětí, Veronika Kaiserová, Periodicita: Denně, Provozovatel: klasikaplus.cz, Země: CZ, AVE: 5 000 Kč, GRP: 0,01, OTS: 512, Měsíční návštěvnost: 9 628, Celková návštěvnost: 15 647, RU/den: 512, RU/měsíc: 7 696

Sopranistka Veronika Kaiserová spolupracuje například s **Národním divadlem moravskoslezským** i s divadlem stejného jména v Praze, vedle toho se také věnuje interpretaci současné klasické hudby a koncertní činnosti. Je držitelkou řady ocenění – významně se mimo jiné jako finalistka Mezinárodní pěvecké soutěže Antonína Dvořáka v Karlových Varech. Od svých uměleckých začátků zároveň spolupracuje s libereckým Divadlem F. X. Šaldy, kde nyní ztvární Eurydiku v Offenbachově jiskřivé operetě

„Přestože má soudobá hudba svá specifika, základem zůstává stále stejná pěvecká technika. Mění se především nároky na hudební představivost, rytmickou přesnost a intonační jistotu.“

„Pro mě je nejdůležitější, aby mi režijní pojetí dávalo smysl.“

„Obraz, který lidé prezentují navenek, často vůbec nereflektuje to, co se skutečně odehrává za zavřenými dveřmi. Myslím, že Linda svou režii krásně nastavuje společnosti zrcadlo.“

Sopranistka Veronika Kaiserová spolupracuje například s **Národním divadlem moravskoslezským** i s divadlem stejného jména v Praze, vedle toho se také věnuje interpretaci současné klasické hudby a koncertní činnosti. Je držitelkou řady ocenění – významně se mimo jiné jako finalistka Mezinárodní pěvecké soutěže Antonína Dvořáka v Karlových Varech. Od svých uměleckých začátků zároveň spolupracuje s libereckým Divadlem F. X. Šaldy, kde nyní ztvární Eurydiku v Offenbachově jiskřivé operetě Orfeus v podsvětí. Její premiéra se uskuteční 17. října a zejména jí se věnuje rozhovor s pěvkyní uskutečněný pro portál KlasikaPlus.cz.

Veroniko, váš pěvecký projev se typicky vyznačuje užíváním kolaturního principu. Jak u vás funguje hlasová hygiena, v čem spočívá udržování vašeho umění?

Udržování pěvecké kondice vnímám jako komplexní záležitost. Především mám pocit, že moje studium zpěvu neskončilo získáním vysokoškolského titulu. I při náročném divadelním provozu se snažím dál vzdělávat, pracovat na sobě a zdokonalovat svou techniku. Člověk se podle mě nemůže přestat rozvíjet, pokud chce ve své profesi růst. Důležitá je pro mě také celková fyzická kondice, kterou se snažím udržovat pravidelným sportováním. V dnešní době to považuji za stále podstatnější, protože opera už dávno není jen o tom, že se pěvec postaví na forbínu a zpívá. Jevištní aranžmá bývá často fyzicky velmi náročné a člověk musí zvládnout nejen pěveckou, ale i pohybovou stránku role. Díky dobré kondici se mi snad daří působit na jevišti tak, jako by mi zpívání nezpůsobovalo žádnou námahu, i když mám třeba zrovna nohu za hlavou nebo běhám po jevišti v plném nasazení. (smích)

Pokud jde o koloratury, myslím, že mám od přírody poměrně pohyblivý hlas, takže mi jejich zvládnutí jde vlastně tak nějak přirozeně. Sama sebe ale vnímám spíše jako lyrický soprán s možností koloratury než jako čistě koloraturní sopranistku. Koloratury jsou pro mě jedním z prostředků pěveckého vyjádření, nikoli jedinou charakteristikou mého hlasu.

Jste držitelkou ceny Liberecké Thálie z minulého i letošního roku, již tradičně volí diváci. Tu letošní jste obdržela za souhrn svých rolí v libereckém divadle. Která z nich vás nejvíce těší a proč?

To je pro mě poměrně těžká otázka, protože mám ve zvyku si každou svou roli zamilovat a každá mi přináší něco jiného. Když se ale pokusím výběr zúžit na minimum, musím jmenovat dvě role, respektive dva tituly, které už bohužel nejsou na repertoáru. Jako první jmenuji Dialogy karmelitek a roli Constance. Byla mi blízká svou povahou, protože v celém tom tragickém příběhu představovala takové slunce, záblesk naděje a radosti, který mě na ní nesmírně bavil a dojímal. Jako druhé zmíním Myslivečkovu oratorium Adam a Eva, ve kterém jsem zpívala Anděla spravedlnosti. Užívala jsem si tam možnost vlastního zdobení v rozsáhlých da capo áriích a celé zpracování jsem vnímala jako výjimečné jak po hudební, tak režijní stránce. Obě inscenace mi zůstávají velice blízké, stejně jako celé liberecké divadlo, kde od roku 2019 dostávám krásné příležitosti, díky nimž jsem jako umělkyně vyrostla. Moc si vážím toho, že tu mohu působit v tak pestrém repertoáru.

V liberecké West Side Story ztvárňujete roli Marie, za níž jste obdržela Libereckou Thálii v minulém roce. V Bernsteinově muzikálu se mísí klasická operní forma s principy jazzu a populární hudby, což vyžaduje komplexní pěvecký výrazový přístup ke všem těmto složkám. Bylo pro vás nastudování Marie obtížné? Čím vás obohatilo?

Nastudování Marie představovalo asi zatím největší výzvu, které jsem čelila. Kromě pěvecké složky je tu totiž i velké množství mluveného slova, což pro operní pěvkyni není úplně běžné. Když jsem roli dostala, měla jsem s mluveným slovem jen omezené zkušenosti. Hodně mi s ním pomohl kolega Petr Jeništa, který v inscenaci ztvárňuje roli Doktora. Jeho rady mi pomohly k tomu, aby můj projev působil co nejpřirozeněji a herecky uvěřitelně. Přijde mi mimochodem úsměvné, že ve třech ze čtyř případů, kdy jsem na jevišti mluvila, se moje postava jmenovala Marie! (smích)

Pěvecká stránka pro mě byla o něco méně náročná, mimo jiné díky jasné představě pana dirigenta Paola Gatta, který chtěl, abych Marii zpívala klasickou pěveckou technikou. Zároveň jsem ale cítila, že v některých situacích, třeba ve vyhoceném duetu s Anitou, si samotná dramatická situace žádá trochu jiný hlasový výraz. Člověk přirozeně zapojuje více hrudního rejstříku i ve vyšších polohách, aby hádka působila přesvědčivě a měla potřebnou energii. Právě hledání rovnováhy mezi pěveckou technikou a přirozenou dramatickostí mě na té roli nejvíce baví.

Vedle provedení klasických titulů se věnujete interpretaci soudobé klasické hudby, například jste ve světové premiéře provedla kantátu Tempus Iuvenis od Jana Vičara v roce 2019. Má interpretace této hudby nějaké speciální požadavky na váš hlas?

Přestože má soudobá hudba svá specifika, základem zůstává stále stejná pěvecká technika. Mění se především nároky na hudební představivost, rytmickou přesnost a intonační jistotu. Její interpretace vyžaduje obrovskou dávku koncentrace a často zavádí zpěváka do opravdu exponovaných poloh. Já ale „soudobku“ zpívám ráda právě proto, že mě v těchto dovednostech neustále posouvá. Myslím, že mi při jejím studiu pomáhá také průprava z houslí, díky níž mám poměrně dobře vycvičený sluch. A největší paradox? Ještě na konzervatoři jsem prohlašovala, že soudobou hudbu nikdy zpívat nebudu, a dnes ji zpívám docela často. Takže nikdy neříkej nikdy. (úsměv)

Dříve jste také účinkovala v open air projektu s Dvořákovou operou Rusalka pod záštitou Opera studia Praha, kde jste ztvárnila roli Kuchtíka. Trendem současného scénování je tak zvané imerzivní divadlo. Oslovuje vás takový typ produkce, anebo upřednostňujete divadlo typu kamenné budovy, tedy tak zvané „kukátko“?

Imerzivní divadlo mě určitě oslovuje a ráda bych si někdy vyzkoušela i takový typ produkce z pozice účinkující. Zatím s ním mám zkušenost především jako divačka. Nedávno jsem měla možnost navštívit Deník Anny Frankové v Jihočeském divadle a byl to naprosto úžasný zážitek, který můžu vřele doporučit. Oslovují mě ale i site-specific projekty, kdy se představení odehrává v prostředí, které mu dodává další rozměr. Právě taková je podle mě Rusalka na Vysoké, která vrací Dvořákovu operu na místo jejího vzniku a má své neopakovatelné kouzlo. Inscenace se těší diváckému zájmu už několik sezon, takže pokud jste ji ještě neviděli, určitě doporučuji se na ni vypravit.

Účinkovala jste jak v klasických operních zpracováních stavějících na tradici, tak v současných, aktualizovaných nastudováních. Má způsob zpracování vliv na vaši práci? Preferujete spíše současnější, anebo klasičtější pojetí? Jak je na tom Orfeus? Reprezentuje ve vašich očích spíše klasický, či soudobý inscenátorský přístup?

Nemyslím si, že bych vyloženě preferovala klasická, nebo naopak moderní zpracování. Pro mě je nejdůležitější, aby mi režijní pojetí dávalo smysl a nebylo jiné jen proto, aby šokovalo nebo za každou cenu provokovalo. Obojí má podle mě v divadelním světě své místo. Rozumím tomu, že někteří diváci dávají přednost tradičnějším inscenacím a myslím, že je důležité, aby si každý mohl vybrat, co je mu blízké. Zároveň je ale důležité, aby divadlo zůstávalo živým uměním, které dokáže reagovat na současnou společnost a otevírat aktuální témata. Proto mi přijde škoda, když lidé modernější

inscenace zavrhuje už dopředu, aniž by jim vůbec dali šanci. Libereckého Orfea v podsvětí bych v tomto ohledu zařadila spíše k soudobému inscenačnímu přístupu.

V liberecké inscenaci Orfea v podsvětí ztvárníte roli rozmarné Eurydiky. V čem vás tato postava oslovuje?

Oslovuje mě na ní především to, že takovou postavu jsem ještě nehrála. Eurydika je v našem pojetí pěkně rozmazlená a protivná holka, která má ráda hlavně samu sebe a potřebuje být za každou cenu středem pozornosti. Ke kladné hrdince má tedy docela daleko, a právě to mě na ní baví. Můžu si rozšířit výrazové portfolio a vyzkoušet si zase trochu jiný typ postavy. Její charakter si na jevišti opravdu užívám, i když v běžném životě s Eurydikou moc společného nemám. Protivná jsem snad jen tehdy, když mám hlad, jinak jsem vcelku usměvavá a pohodová holka. Tedy aspoň doufám! (smích)

V čem bude podle vás liberecké zpracování jiné, specifické? Jaká je spolupráce s kolegy, případně s Dušanem Růžičkou, který ztvárňuje Orfea?

Myslím, že specifické na našem libereckém Orfeovi v podsvětí je především jeho současné pojetí a jasná myšlenka. Nejde o klasické zpracování, ale to podle mě vůbec není na škodu, spíš naopak. Offenbach už ve své době prostřednictvím této operety s nadsázkou komentoval tehdejší společnost a její konvence. Myslím, že je skvělé, když na tuto satirickou rovinu navazuje i naše inscenace a přenáší ji do současnosti. Společnost se proměňuje a s ní i témata, na která má smysl upozorňovat. Režisérka Linda Hejlová Keprtová v naší inscenaci pracuje hlavně se sociálními sítěmi a médii. Ta jsou dnes plná protichůdných informací a dezinformací a na sociálních sítích zase vidíme nejrůznější hesla jako #happyfamily, #couplegoals nebo #lovemyman. Jenže obraz, který lidé prezentují navenek, často vůbec nereflektuje to, co se skutečně odehrává za zavřenými dveřmi. Myslím, že Linda svou režii krásně nastavuje společnosti zrcadlo, a právě proto mi tohle pojetí dává smysl.

Spolupráce s kolegy je fantastická. Sešla se tu skvělá parta lidí – zkrátka #dreamteam (úsměv) – a to je vždycky výborný základ. S většinou kolegů se už dobře znám, což platí i o Dušanovi Růžičkovi, takže je naše spolupráce naprosto přirozená a hladká.

Pojetí manželského páru v podání Jacquese Offenbacha se vymyká ideálu antické báje, manželé si vzájemně zahýbají, jejich vynucená odluka je pro oba spíše úlevou. Vypovídá to podle vás něco o moderní době?

Myslím, že Offenbach si z lidských vztahů a manželství trochu „utahuje“, ale právě proto je jeho pohled stále aktuální. Ideál velké, věčné lásky se v běžném životě ne vždycky setkává s realitou a lidé si někdy dokážou po letech společného soužití celkem přirozeně lézt na nervy. (úsměv) Nemyslím si ale, že by to byla výpověď jen o moderní době. Spíš se ukazuje, že lidská povaha se za ta staletí zase tolik nezměnila. Často slyším, že dříve lidé vztahy opravovali, zatímco dnes je příliš rychle zahazují. Možná se ale změnilo spíš to, co jsme ochotni ve vztahu tolerovat a jaké možnosti máme, když v něm nejsme šťastní. Dříve hrály mnohem větší roli společenské konvence a očekávání okolí, dnes si snad víc uvědomujeme, že vztah nemusíme udržovat za každou cenu jen proto, že se to od nás očekává. Nemyslím si, že to nutně znamená, že si vztahů vážíme méně, možná o nich dnes máme jen trochu jinou představu, a právě v tom podle mě spočívá jeden z hlavních rozdílů mezi minulostí a současností.

Co dalšího vás vedle Eurydiky čeká v této sezoně?

Letos mě čeká opravdu pestrá sezona, z čehož mám velkou radost. V té minulé šla totiž do derniéry řada inscenací, ve kterých jsem napříč divadly účinkovala, a některé tituly se bohužel nehrají příliš často. O to víc si vážím příležitosti nastudovat nové role a zase se posunout dál. Teď se mílovými kroky blížíme nejen k premiéře Orfea v podsvětí v Liberci, ale také k premiéře West Side Story v Ústí nad Labem. V zimě se pak vrátím do libereckého divadla, kde nastuduju roli Frasquity v nově připravované inscenaci Carmen, a zároveň mě čeká debut v Jihočeském divadle v roli Donny Anny, což považuji za jeden z vrcholů sezony, protože tato role patří k mým vysněným. Ve Státní opeře se nově představím jako Víla v Humperdinckově Jeníčkovi a Mařence. Na jaře se vrátím do ústeckého divadla, kde nastuduju roli Musetty a sezonu zakončím v **Národním divadle moravskoslezském**, kde budu součástí premiéry Mrtvých očí v roli Arsinoé.

A tradiční otázka na závěr: Máte nějakou vysněnou roli, již byste chtěla někdy v budoucnu interpretovat?

Takových rolí je určitě víc. Obecně mám moc ráda Mozarta a vždycky jsem měla pocit, že jeho hudba mému hlasu sluší. Mozartovy opery považuji za důležitou součást pěveckého vývoje, paradoxně se mi ale mozartovské role v dosavadní kariéře spíš vyhýbaly. Tak třeba se mi to teď s Donnou Annou konečně podaří prolomit. (úsměv) Moc ráda bych si také znovu zazpívala Zuzanku z Figarovy svatby, která je mi blízká už od studií a někdy v budoucnu bych si

chtěla splnit sen v podobě Violetty z Traviaty.

Foto: archiv **NDM**, archiv KlasikaPlus.cz

Facebook

X

E-mail

WhatsApp

KlasikaPlus.cz – portál o klasické hudbě

O nás / Logo / Ceník a spolupráce / Newsletter / Lidé / Partneři / Kontakt

K+

KlasikaPlus.cz

PORTÁL O KLASICKÉ HUDBĚ

...váš vyladěný partner

f

i

y

e

NEWSLETTER

AktuálněReflexeRozhovorSouvislostSerážAudioVideoMladíReportážZazněloNovinkaNahrávkaVýhledOsobnostNeděleSoutěžČtenář

Národní divadloDebussy

Pelleas a Melisanda

Premiéry 15. a 18. října 2026 v Národním divadle

opera

KOUPIT VSTUPENKY

Lipa Musica

11/9-2/11/2026

Žena. Protože hudba je rodu ženského!

Program a vstupenky

Národní divadloSweeney Todd

Sondheim, Wheeler

šátečnický lazebník z Fleet Street

Premiéry 24. a 27. 9. 2026 ve Státní operě

muzikálový thriller

KOUPIT VSTUPENKY

15. říjen

Svátek mají Tereza, Terezie a Thea. 1994 – premiéru měla Symfonie č. 2 od Philipa Glasse. Brooklynský filharmonický orchestr dirigoval...

Číst dál...

Newsletter

Přihlaste se k odběru newsletteru.

Lipa Musica

COLLEGIUM VOCALE GENT & Barbara Kolbáčková

2./11./2026

Liberec

MOSTY MODERNÍ HUDBY

TRIO V KONTRASTECH

20. 10. 2026 od 19.30

Kostel sv. Vavřince pod Petřínem

dirigující

TEREZA HOPÁKOVÁ – housle

ANNA PAUDOVÁ – klavír

MATOUŠ ŽÁKAL – klavír

BAUDOUČKA MOTAPPAKA 2026

Katta | Světlo varhan

22/10/2026 koncertní vstupenka 200

19.00

www.filharmonie-dinuz

Koupit

AktuálněPlus

Janáčkova nadace ocenění Carsena, Heřmana, Mařatku a Radoka

15. říjen 2026 13.21

Pamětní medaili Leoše Janáčka udělí Nadace Leoše Janáčka...

Číst dál...

Ministerstvo kultury

Veronika Kaiserová: Přijde mi škoda, když divák moderní inscenaci zavrhne, aniž by jí vůbec dal šanci

15. říjen 2026 10:56

RozhovorPlus

Jozef Jiskra

f

x

e

wa

„Přestože má soudobá hudba své specifika, základem zůstává stále stejná pěvecká technika. Mění se především nároky na hudební představivost, rytmickou přesnost a intonační jistotu.“

„Pro mě je nejdůležitější, aby mi režijní pojetí dávalo smysl.“

„Obraz, který lidé prezentují navěnek, často vůbec nereflektuje to, co se skutečně odehrává za zavřenými dveřmi. Myslím, že Linda svou režii krásně nastavuje společností zrcadlo.“

Sopranistka Veronika Kaiserová spolupracuje například s Národním divadlem moravskoslezským i s divadlem stejného jména v Praze, vedle toho se také věnuje interpretaci současné klasické hudby a koncertní činnosti. Je držitelkou řady ocenění – vyznamenala se mimo jiné jako finalistka Mezinárodní pěvecké soutěže Antonína Dvořáka v Karlových Varech.

© 2026 Newton Media CZ | newtonmedia.eu

4 / 8

Sopranistka Veronika Kaiserová spolupracuje například s Národním divadlem moravskoslezským i s divadlem stejného jména v Praze, vedle toho se také věnuje interpretaci současné klasické hudby a koncertní činnosti. Je držitelkou řady ocenění – významnala se mimo jiné jako finalistka Mezinárodní pěvecké soutěže Antonína Dvořáka v Karlových Varech. Od svých uměleckých začátků zároveň spolupracuje s libereckým Divadlem F. X. Šaldy, kde nyní ztvárňuje Eurydiku v Offenbachově jiskřivé operetě *Orfeus v podsvětí*. Její premiéra se uskuteční 17. října a zejména jí se věnuje rozhovor s pěvkyní uskutečněný pro portál KlasikaPlus.cz.

Veroniko, váš pěvecký projev se typicky vyznačuje užíváním kolaturního principu. Jak u vás funguje hlasová hygiena, v čem spočívá udržování vašeho umění?

Udržování pěvecké kondice vnímám jako komplexní záležitost. Především mám pocit, že moje studium zpěvu neskončilo získáním vysokoškolského titulu. I při náročném divadelním provozu se snažím dál vzdělávat, pracovat na sobě a zdokonalovat svou techniku. Člověk se podle mě nemůže přestat rozvíjet, pokud chce ve své profesi růst. Důležitá je pro mě také celková fyzická kondice, kterou se snažím udržovat pravidelným sportováním. V dnešní době to považuji za stále podstatnější, protože opera už dávno není jen o tom, že se pěvec postaví na forbinu a zpívá. Jevištní aranžmá bývá často fyzicky velmi náročné a člověk musí zvládnout nejen pěveckou, ale i pohybovou stránku role. Díky dobré kondici se mi snad daří působit na jevišti tak, jako by mi zpívání nezpůsobovalo žádnou námahu, i když mám třeba zrovna nohu za hlavou nebo během po jevišti v plném nasazení. (smích)

Pokud jde o koloratury, myslím, že mám od přírody poměrně pohyblivý hlas, takže mi jejich zvládnutí jde vlastně tak nějak přirozeně. Sama sebe ale vnímám spíše jako lyrický soprán s možností koloratury než jako čistě koloraturní sopranistku. Koloratury jsou pro mě jedním z prostředků pěveckého vyjádření, nikoli jedinou charakteristikou mého hlasu.

Jste držitelkou ceny Liberecké Thálie z minulého i letošního roku, již tradičně volí diváci. Tu letošní jste obdržela za souhrn svých rolí v libereckém divadle. Která z nich vás nejvíce těší a proč?

To je pro mě poměrně těžká otázka, protože mám ve zvyku si každou svou roli zamilovat a každá mi přináší něco jiného. Když se ale pokusím výběr zúžit na minimum, musím jmenovat dvě role, respektive dva tituly, které už bohužel nejsou na repertoáru. Jako první jmenuji Dialogy karmelitek a roli Constance. Byla mi blízká svou povahou, protože v celém tom tragickém příběhu představovala takové slunce, záblesk naděje a radosti, který mě na ní nesmírně bavil a dojímal. Jako druhé zmíním Myslivečkovu oratorium Adam a Eva, ve kterém jsem zpívala Anděla spravedlnosti. Užívala jsem si tam možnost vlastního zlobení v rozsáhlých da capo áriích a celé zpracování jsem vnímala jako výjimečně jak po hudební, tak režijní stránce. Obě inscenace mi zůstávají velice blízké, stejně jako celé liberecké divadlo, kde od roku 2019 dostávám krásné příležitosti, díky nimž jsem jako umělkyně vyrostla. Moc si vážím toho, že tu mohu působit v tak pestrém repertoáru.

V liberecké West Side Story ztvárňujete roli Marie, za níž jste obdržela Libereckou Thálii v minulém roce. V Bernsteinově muzikálu se mísí klasická operní forma s principy jazzu a populární hudby, což vyžaduje komplexní pěvecký výrazový přístup ke všem těmto složkám. Bylo pro vás nastudování Marie obtížné? Čím vás obohatilo?

Nastudování Marie představovalo asi zatím největší výzvu, které jsem čelila. Kromě pěvecké složky je tu totiž i velké množství mluveného slova, což pro operní pěvkyni není úplně běžné. Když jsem roli dostala, měla jsem s mluveným slovem jen omezené zkušenosti. Hodně mi s ním pomohl kolega Petr Jeništa, který v inscenaci ztvárňuje roli Doktora. Jeho rady mi pomohly k tomu, aby můj projev působil spíše jako přirozený a hudební vyjádření. Přidá mi mimořádnou úroveň, že ve třech ze čtyř představení

Janáčkova nadace ocení Carsena, Heřmana, Mařatku a Radoka

15. říjen 2026 13:21

Pamětní medailí Leoše Janáčka udělí Nadace Leoše Janáčka...

[Číst dál...](#)

Ministerstvo kultury chce zrevidovat podporu festivalů. Změny se dotknou i Pražského jara nebo Smetanovy Litomyšle

14. říjen 2026 09:20

Ministerstvo kultury zahájilo revizi smluv a memorand o spolupráci s významnými...

[Číst dál...](#)

Soutěž Gabriely Beňačkové odhalila vítěze. V Jihlavě uspěli pěvci z Japonska, Mexika a Itálie

12. říjen 2026 16:24

Devatenáctý ročník Mezinárodní pěvecké soutěže Gabriely Beňačkové vyvrcholil...

[Číst dál...](#)

Doporučené

Koncert jako výzva. Zahájení Hudebního fóra Hradec Králové

15. říjen 2026 08:59

Festival Hudební fórum Hradec Králové zahájila v úterek 13...

[Číst dál...](#)

Moderní tvář České filharmonie s Adamsem a Musorgským v čele

8. říjen 2026 19:08

Ve středu 7. října bylo v Rudolfinu rušno. Vedle...

[Číst dál...](#)

Od impresionistické prchavosti ke klenutému romantismu

5. říjen 2026 19:38

Podzimní neděle 4. října přinesla na

Nastudování Marie představovalo asi zatím největší výzvu, které jsem čelila. Kromě pěvecké složky je tu totiž i velké množství mluveného slova, což pro operní pěvkyni není úplně běžné. Když jsem roli dostala, měla jsem s mluveným slovem jen omezené zkušenosti. Hodně mi s ním pomohl kolega Petr Jeništa, který v inscenaci ztvárňuje roli Doktora. Jeho rady mi pomohly k tomu, aby můj projev působil co nejvíce přirozeně a herecky uvěřitelně. Přijde mi mimochodem úsměvné, že ve třech ze čtyř případů, kdy jsem na jevišti mluvila, se moje postava jmenovala Marie! (smích)

Pěvecká stránka pro mě byla o něco méně náročná, mimo jiné díky jasné představě pana dirigenta Paola Gatta, který chtěl, abych Marii zpívala klasickou pěveckou technikou. Zároveň jsem ale cítila, že v některých situacích, třeba ve vyhozeném duetu s Anitou, si samotná dramatická situace žádá trochu jiný hlasový výraz. Člověk přirozeně zapojuje více hrudního rejstříku i ve vyšších polohách, aby hádka působila přesvědčivě a měla potřebnou energii. Právě hledání rovnováhy mezi pěveckou technikou a přirozenou dramatickostí mě na té roli nejvíce baví.

Vedle provedení klasických titulů se věnujete interpretaci soudobé klasické hudby, například jste ve světové premiéře provedla kantátu Tempus luvenis od Jana Vičara v roce 2019. Má interpretace této hudby nějaké speciální požadavky na váš hlas?

Přestože má soudobá hudba svá specifika, základem zůstává stále stejná pěvecká technika. Mění se především nároky na hudební představivost, rytmickou přesnost a intonační jistotu. Její interpretace vyžaduje obrovskou dávku koncentrace a často zavádí zpěváka do opravdu exponovaných poloh. Já ale „soudobku“ zpívám ráda právě proto, že mě v těchto dovednostech neustále posouvá. Myslím, že mi při jejím studiu pomáhá také příprava z houslí, díky níž mám poměrně dobře vycvičený sluch. A největší paradox? Ještě na konzervatoři jsem prohlašovala, že soudobou hudbu nikdy zpívat nebudu, a dnes ji zpívám docela často. Takže nikdy neříkej nikdy. (úsměv)

Dříve jste také účinkovala v open air projektu s Dvořákovou operou Rusalka pod záštitou Opera studia Praha, kde jste ztvárnila roli Kuchťáka. Trendem současného scénování je tak zvané imerzivní divadlo. Oslovuje vás takový typ produkce, anebo upřednostňujete divadlo typu kamenné budovy, tedy tak zvané „kukátko“?

Imerzivní divadlo mě určitě oslovuje a ráda bych si někdy vyzkoušela i takový typ produkce z pozice účinkující. Zatím s ním mám zkušenost především jako divačka. Nedávno jsem měla možnost navštívit **Deník Anny Frankové** v Jihočeském divadle a byl to naprosto úžasný zážitek, který můžu vřele doporučit. Oslovují mě ale i site-specific projekty, kdy se představení odehrává v prostředí, které mu dodává další rozměr. Právě taková je podle mě Rusalka na Vysoké, která vrací Dvořákovu operu na místo jejího vzniku a má své neopakovatelné kouzlo. Inscenace se těší diváckému zájmu už několik sezon, takže pokud jste ji ještě neviděli, určitě doporučuji se na ni vypravit.

Účinkovala jste jak v klasických operních zpracováních stavějících na tradici, tak v současných, aktualizovaných nastudováních. Má způsob zpracování vliv na vaši práci? Preferujete spíše současnější, anebo klasičtější pojetí? Jak je na tom Orfeus? Reprezentuje ve vašich očích spíše klasický, či soudobý inscenátorský přístup?

Nemyslím si, že bych vyloženě preferovala klasická, nebo naopak moderní zpracování. Pro mě je nejdůležitější, aby mi režijní pojetí dávalo smysl a nebylo jiné jen proto, aby šokovalo nebo za každou cenu provokovalo. Obojí má podle mě v divadelním světě své místo. Rozumím tomu, že někteří diváci dávají přednost tradičnějším inscenacím a myslím, že je důležité, aby si každý mohl vybrat, co je mu blízké. Zároveň je ale důležité, aby divadlo zůstávalo živým uměním, které dokáže reagovat na současnou společnost a otevírat aktuální témata. Proto mi přijde škoda, když lidé modernější

Co impresionistické prchavosti ke klenutému romantismu

5. říjen 2026 19:38

Podzimní neděle 4. října přinesla na Lednicko-valtickém hudebním festivalu...

[Číst dál...](#)

Nejčtenější

Skvělá vizitka FOK

9. říjen 2026 11:55

Ve středu 7. října začala 92. sezóna Symfonického...

[Číst dál...](#)

Ministerstvo kultury chce zrevidovat podporu festivalů. Změny se dotknou i Pražského jara nebo Smetanovy Litomyšle

14. říjen 2026 09:20

Ministerstvo kultury zahájilo revizi smluv a memorand o spolupráci s významnými...

[Číst dál...](#)

Klaviřní lyrika i orchestrální drama na Úvod sezóny Plzeňské filharmonie

11. říjen 2026 16:54

Ve čtvrtek 8. října se ve Velkém sále...

[Číst dál...](#)

RozhovorPlus

Veronika Kaiserová: Přijde mi škoda, když divák moderní inscenaci zavrhne, aniž by ji vůbec dal šanci

15. říjen 2026 10:56

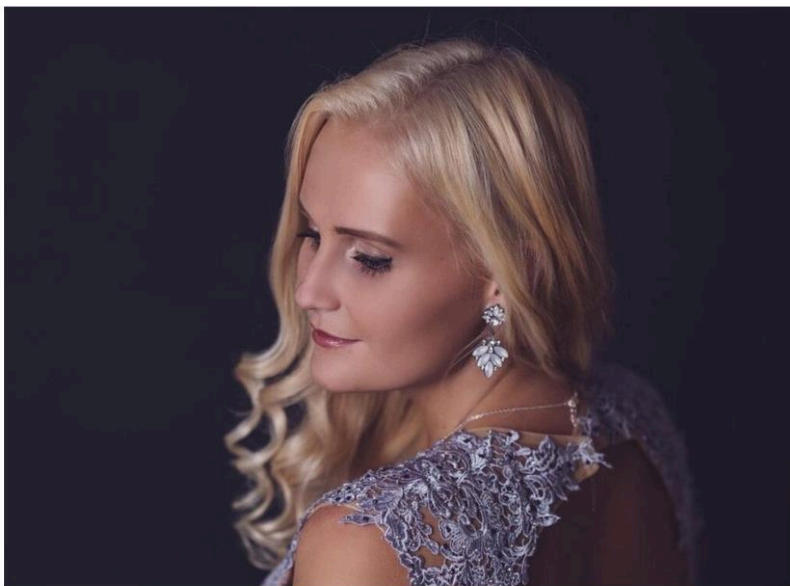
Sopranistka Veronika Kaiserová spolupracuje například s Národním divadem moravskoslezským...

[Číst dál...](#)

Nikolaj Medveděv: Hrát veřejně Kapustina je vlastně jako hrát Beethovna

vašich očích spíše klasický, či soudobý inscenátorský přístup?

Nemyslím si, že bych vyloženě preferovala klasická, nebo naopak moderní zpracování. Pro mě je nejdůležitější, aby mi režijní pojetí dávalo smysl a nebylo jiné jen proto, aby šokovalo nebo za každou cenu provokovalo. Obojí má podle mě v divadelním světě své místo. Rozumím tomu, že někteří diváci dávají přednost tradičnějším inscenacím a myslím, že je důležité, aby si každý mohl vybrat, co je mu blízké. Zároveň je ale důležité, aby divadlo zůstávalo živým uměním, které dokáže reagovat na současnou společnost a otevírat aktuální témata. Proto mi přijde škoda, když lidé modernější inscenace zavrhnou už dopředu, aniž by jim vůbec dali šanci. Libereckého Orfea v podsvětí bych v tomto ohledu zařadila spíše k soudobému inscenačnímu přístupu.

V liberecké inscenaci Orfea v podsvětí ztvárníte roli rozmarné Eurydiky. V čem vás tato postava oslovuje?

Oslovuje mě na ní především to, že takovou postavu jsem ještě nehrála. Eurydika je v našem pojetí pěkně rozmazlená a protivná holka, která má ráda hlavně samu sebe a potřebuje být za každou cenu středem pozornosti. Ke kladné hrdince má tedy docela daleko, a právě to mě na ní baví. Můžu si rozšířit výrazové portfolio a vyzkoušet si zase trochu jiný typ postavy. Její charakter si na jevišti opravdu užívám, i když v běžném životě s Eurydikou moc společného nemám. Protivná jsem snad jen tehdy, když mám hlad, jinak jsem vcelku usměvavá a pohodová holka. Tedy aspoň doufám! *(smích)*

V čem bude podle vás liberecké zpracování jiné, specifické? Jaká je spolupráce s kolegy, případně s Dušanem Růžičkou, který ztvárňuje Orfea?

Myslím, že specifické na našem libereckém Orfeovi v podsvětí je především jeho současné pojetí a jasná myšlenka. Nejde o klasické zpracování, ale to podle mě vůbec není na škodu, spíš naopak. Offenbach už ve své době prostřednictvím této operety s nadsázkou komentoval tehdejší společnost a její konvence. Myslím, že je skvělé, když na tuto satirickou rovinu navazuje i naše inscenace a přenáší ji do současnosti. Společnost se proměňuje a s ní i témata, na která má smysl upozorňovat. Režisérka Linda Hejlová Keprtová v naší inscenaci pracuje hlavně se sociálními sítěmi a médií. Ta jsou dnes plná protichůdných informací a dezinformací a na sociálních sítích zase vidíme nejrůznější hesla jako #happyfamily, #couplegoals nebo #lovemyman. Jenže obraz, který lidé prezentují navenek, často vůbec nereflkuje to, co se skutečně odehrává za zavřenými dveřmi. Myslím, že Linda svou režii krásně nastavuje společnosti zrcadlo, a právě proto mi tohle pojetí dává smysl.

Spolupráce s kolegy je fantastická. Sešla se tu skvělá parta lidí – zkrátka #dreamteam *(úsměv)* – a to je vždycky výborný základ. S většinou kolegů se už dobře znám, což platí i o Dušanovi Růžičkovi, takže je naše spolupráce naprosto přirozená a hladká.

Pojetí manželského páru v podání Jacquese Offenbacha se vymyká ideálu antické báje, manželé si vzájemně zahybají, jejich vynucená odluka je pro oba spíše úlevou. Vypovídá to podle vás něco o moderní době?

Myslím, že Offenbach si z lidských vztahů a manželství trochu „utahuje“, ale právě proto je jeho pohled stále aktuální. Ideál velké, věčné lásky se v běžném životě ne vždycky setkává s realitou a lidé si někdy dokážou po letech společného soužití celkem přirozeně lézt na nervy. *(úsměv)* Nemyslím si ale, že by to byla výpověď jen o moderní době. Spíš se ukazuje, že lidská povaha se za ta staletí zase tolik nezměnila. Často slyším, že dříve lidé vztahy opravovali, zatímco dnes je příliš rychle zahazují. Možná se ale změnilo spíš to, co jsme ochotni ve vztahu tolerovat a jaké možnosti máme, když v něm nejsme šťastní. Dříve hrály mnohem větší roli společenské konvence a očekávání okolí, dnes si snad víc uvědomujeme, že vztah nemusíme udržovat za každou cenu jen proto, že se to od nás očekává.

[Číst dál...](#)

Nikolaj Medveděv: Hrát veřejně Kapustina je vlastně jako hrát Beethovena

14. říjen 2026 19:40

Ruský klavírista Nikolaj Medveděv v roce 2022 emigroval z osobních...

[Číst dál...](#)

Bree Nichols: Mimí má v sobě příliš mnoho světla, než aby dokázala čelit vlastní smrtelnosti

14. říjen 2026 15:29

Americká sopranistka Bree Nichols přijela do Prahy díky...

[Číst dál...](#)

VideoPlus

VideoPlus | Jan Ryant Dřízal: Mozart je někdy avantgardnější než avantgarda

22. červen 2026 16:05

V roce 2014 vyhrál Bělohávkovu kompoziční soutěž pro...

[Číst dál...](#)

VideoPlus | Zdeněk Zahradník: Skládám, jak mi zobák „narost“

16. březen 2026 19:04

Zdeněk Zahradník, v červnu 2026 slavící devadesátiny, je předsedou...

[Číst dál...](#)

VideoPlus | Jiří Chvála: Dvaadvadesát let ve dvou dílech

9. červenec 2025 10:01

Málokdo měl na české hudební prostředí tak pozitivní...

[Číst dál...](#)

AudioPlus

AudioPlus | Lukáš Janata: Když se publikum stává také interpretem

2. říjen 2026 17:39

Skladatel Lukáš Janata, už několik let studující a působící...

[Číst dál...](#)

AudioPlus | Daniel Matejča: Něco nového, ale srozumitelně

15. září 2026 08:30

Dvoikonzert pro housle, violoncello

že by to byla výpověď jen o moderní době. Spíš se ukazuje, že lidská povaha se za ta staletí zase tolik nezměnila. Často slyším, že dříve lidé vztahy opravovali, zatímco dnes je příliš rychle zahazují. Možná se ale změnilo spíš to, co jsme ochotní ve vztahu tolerovat a jaké možnosti máme, když v něm nejsme šťastní. Dříve hrály mnohem větší roli společenské konvence a očekávání okolí, dnes si snad víc uvědomujeme, že vztah nemusíme udržovat za každou cenu jen proto, že se to od nás očekává. Nemyslím si, že to nutně znamená, že si vztahů vážíme méně, možná o nich dnes máme jen trochu jinou představu, a právě v tom podle mě spočívá jeden z hlavních rozdílů mezi minulostí a současností.

Co dalšího vás vedle Eurydiky čeká v této sezoně?

Letos mě čeká opravdu pestrá sezona, z čehož mám velkou radost. V té minulé šla totiž do derniéry řada inscenací, ve kterých jsem napříč divadly účinkovala, a některé tituly se bohužel nehrají příliš často. O to víc si vážím příležitosti nastudovat nové role a zase se posunout dál. Teď se milovými kroky blížíme nejen k premiéře Orfea v podsvětí v Liberci, ale také k premiéře West Side Story v Ústí nad Labem. V zimě se pak vrátím do libereckého divadla, kde nastuduju roli Frasquity v nové připravované inscenaci Carmen, a zároveň mě čeká debut v Jihočeském divadle v roli Donny Anny, což považuji za jeden z vrcholů sezony, protože tato role patří k mým vysněným. Ve Státní opeře se nově představím jako Víla v Humperdinckově Jeníčkovi a Mařence. Na jaře se vrátím do ústeckého divadla, kde nastuduju roli Musetty a sezonu zakončím v Národním divadle moravskoslezském, kde budu součástí premiéry Mrtvých očí v roli Arsinoé.

A tradiční otázka na závěr: Máte nějakou vysněnou roli, již byste chtěla někdy v budoucnu interpretovat?

Takových rolí je určitě víc. Obecně mám moc ráda Mozarta a vždycky jsem měla pocit, že jeho hudba mému hlasu sluší. Mozartovy opery považuji za důležitou součást pěveckého vývoje, paradoxně se mi ale mozartovské role v dosavadní kariéře spíš vyhýbaly. Tak třeba se mi to teď s Donnou Annou konečně podaří prolomit. (úsměv) Moc ráda bych si také znovu zazpívala Zuzanku z Figarovy svatby, která je mi blízká už od studií a někdy v budoucnu bych si chtěla splnit sen v podobě Violetty z Traviaty.

Foto: archiv NDM, archiv KlasikaPlus.cz

AudioPlus | Daniel Matejčka: Něco nového, ale srozumitelně

15. září 2026 08:30

Dvojkoncert pro housle, violoncello a orchestr od Jana Kučery...

[Číst dál...](#)

AudioPlus | Jan Mráček: Těšíme se na Rudolfinum i na posluchače

1. září 2026 12:28

Zahájení sezóny umístila Česká filharmonie v roce 2026 hned...

[Číst dál...](#)

SeriálPlus

Pohledem Lukáše Hurníka (15)

Hrůšův Parsifal v Covent Garden

12. říjen 2026 15:55

Dne 9. října se v londýnské Royal Ballet and...

[Číst dál...](#)

Pohledem Jiřího Vejvody (84)

Legendy české hudby na obrazovce. Zlatá Praha nabídla premiéry čtyř dokumentů

28. září 2026 10:56

Počátkem šedesátých let si na Západě vynutil rozmach...

[Číst dál...](#)

Klasika v souvislostech (11)

Mohla být Metropolitní opera o půlstoletí starší?

16. září 2026 19:53

Metropolitní opera je jen jedna jediná na světě,...

[Číst dál...](#)

MladíPlus

Matteo Hager a Bohemian Symphony Orchestra Prague vyřázejí na britské turné

14. říjen 2026 18:55

Matteo Hager, student londýnské Royal Academy of Music,...

[Číst dál...](#)

Siebeneichener Quartett nabídne v Praze tři podzimní koncerty

14. říjen 2026 17:02